

Приплив

Володимир Свідзінський

Тихо плине місяць повний,
Осяваючи блакить.
Дивну власть, чудовну силу
Мертвий зір його таїть.

Наче чари невидимі
Ллються зверху на моря,
І бурхливо рвуться води
До безмовного царя.

Клекотять і плещуть хвилі
І з неоглядних далин
Буйно котять срібні гриви
До бережних стромовин.

Тяжко в камінь ударяють,
Рясно сиплють синій блиск,
Обливають білим шумом
Темних скель безладний тиск.

Та дарма. Не зворушити,
Не збудити їм мерця;
Безпричасні і холодні
Риси світлого лиця.

Так і я до тебе рвався,
Так і я тебе любив.
Ти дивилася як місяць,
Буйним морем я кипів.